

de "Zaanstreek"

De Vogelbeschermingswacht "Zaanstreek" is uitgekomen met een "Natuurbeschermingsplan voor de Zaanstreek", speciaal uitgegeven in het Europees Natuurbeschermingsjaar 1970, met medewerking van de Zaanstreekse Hengelaarssportvereniging, Archeologische Werkgemeenschap voor Nederland, Nederlandse Jeugdbond voor Natuurstudie, Christelijke Jeugdbond voor Natuurstudie en het hoofd van het Voorlichtingscentrum voor Natuurbescherming.

Het is een bijzonder mooie uitgave geworden. Glanzend papier, fijne lay-out en knap fotowerk. Een totaal dat gezien mag worden.

We belichten voor onze lezers zo van links naar rechts enkele punten eruit, waarbij men zelf dan verder aan kan vullen. In de cirkel N°70 staat: "Een land waard om te leven". En zonder chauvinistisch te zijn, is dat eenvoudig een waarheid, zo groot als onze beste nederlandse koe. Het is fijn om in dit blad nog eens te ervaren, waarvoor gevochten moet worden, om in onze door mensen, auto's, huizen en fabrieken overwoekerde samenleving te behouden, wat waarlijk waard is om bewaard te blijven, ook al zijn soms anders gerichte persoonlijkheden daarvan nog steeds niet overtuigd.

Dit plan zegt, de bedoeling te hebben een constructieve bijdrage te leveren tot de toekomstige ontwikkeling van de Zaanstreek en vooral op punten, die in de reeds gemaakte plannen blijkbaar zeer stiefmoederlijk werden bedeed. Gesteld wordt bijvoorbeeld, dat in de bestaande plannen geen evenwichtige ontwikkeling is voorgesteld betreffende natuur/landschapsbescherming, woningbouw en industriële expansie.

ROTTERDAM

Aan het behoud van de rijkste weidevogelgebieden van Europa wordt nauwelijks aandacht besteed! En kritisch wordt gesteld, dat de schamele resten van het Westzijderveld- in het streekplan voor het Noordzeekanaalgebied aangegeven- geen "behoud van unieke natuurgebieden" genoemd kan worden en het bovendien een misvatting is te denken, dat de daar voorkomende levensvormen gemakkelijk over te plaatsen zijn.

Men hoopt met dit plan te bereiken, dat men niet in de fouten vervalt, die, naar de praktijk heeft aangetoond, rondom Rotterdam werkelijkheid zijn geworden en nog verder zullen doorwerken. En ook, dat de betrokken instanties de ervaringen, elders opgedaan nog eens zorgvuldig zullen toetsen op het punt van milieuhygiëne, woonklimaat, en landschapsopbouw in de Zaanstreek.

Scherp wordt hier de Rijnvervuiling onder de loupe genomen. De vergiftiging van het water. En dat juist de dode vissen ons moeten waarschuwen dat er iets mis gaat. Want dat is een teken aan de wand. En men kan hieruit de vraag stellen: moeten dan eerst die dieren, planten, bomen en wellicht eens mensen sterven, eer men ontdekt, dat het niet meer kan gaan zoals het gaat?

De heer J.J.Zweeres, het hoofd van het voorlichtingscentrum voor natuurbescherming, maakt dit alles nog eens bijzonder duidelijk. "Mensen, zegt hij, die nog altijd denken, dat natuurbeschermers alleen maar bezorgd zijn om het voortbestaan van zeldzame diertjes en plant-

jes en daaraan de belangen van woningbouw en industrievestiging willen opofferen, zij lopen wel gruwelijk achter!"

Graag voeg ik in dit verband hieraan toe de opmerking destijds van burgemeester Thomassen (Rotterdam), zoals dr. Adriani dit in Het Parool schreef: "Hij vindt plântjes leuk, hij vindt vogeltjes leuk, maar hij vindt de havens leuker." En als hij dan nog geringschattend en toch bepaald wel discriminerend over de "vogeltjesmaniakken" spreekt, dan betekent dat meteen ook "planten-bloemen-bomen-vlinders en andere dierenmaniakken" en dan gaat met één zo'n woord de gehele serieuze natuurstudie van biologen, ornithologen, archeologen, oecologen, noem ze maar op, pats!, opeens voor de bijl.

Het is goed, dat er dus mensen bestaan, die ook ^{van}havens en schepen houden, maar die gewoon vóórder kunnen zien. De heer Zweeres is zo iemand. Hij toont aan, dat al die "natuurkijkers" op de voet volgen, wat er allemaal gebeurt en niet meer gebeurt in de natuur. Dat onze planten en dieren de rode lampjes zijn, die waarschuwen als er iets misgaat. Dat de korstmossen niet meer willen groeien in al die op de kaart omliggende gebieden (epifytenwoestijnen), omdat de lucht er niet meer zuiver is. De waarschuwinglampjes die je niet ziet, als je alleen maar oog hebt voor havenromantiek en de verkilde welvaart voor de industriebedrijven. De korstmossen van Europeert en de Zaanstreek hebben het sein allang op onveilig gezet. En er wordt in dit artikel, zij het langs een omweg, duidelijk de vraag gesteld, of het aanstonds niet de mens zou kunnen zijn, die als rode lamp fungeert om te vertellen, dat het mis gaat met de mens.

Het is een warm inleidend artikel geworden om het behoud van elke bunker-Zaans polderland, waarbij is aangetoond, dat het NIET gaat om de grutto's, het lepelblad, de zonnedaauw, maar om het welzijn van de mens.

Een volgend keer meer over het natuurbeschermingsplan voor de Zaanstreek.

thl

